

Nepovedzže, dievča, mamce,
že sme jedli opekance;
ale povedz, že sme huby,
že to moje srdce ľúbi.

*Tancovala putňa s baňou
a paštrnák cup, cup za ňou,
cibulja sa len čuduje,
čo tá cvikla vykazuje.*

Kollár II, 88

V 1. vyd. je označené opakovanie druhej časti nápevu od 7. taktu repetíciou.

Melódia: *Sl. sp. I 242.*

468.

(L. Vansa, Gemer)

Zavíiau vetrík cez dolinu,
milá, poviem ti novinu:
kde sa ľudia zhovárajú,
všade nás dvúch ovrávajú.

Ja som švárny, ty si šumná,
mám dom jedon a dve humná,
k tomu štyri kone vranné,
že je radosť hľadať na ne.

Prší dáždik, padá rosa,
môj milenký, nebojmo sa;
čoby sme sa mali báti,
ktože nám smie zakázati?

Ja som pekný, ty si krásna,
to byť môže láska šťastná;
by sme sa my neľúbili,
bola by to strela jasná.

Ač všetko slúchať budemo,
my sa milovať budemo;
pust'mo všetko mimo uši,
nám sa milovati sluší.

Na vínovej ratolešti
môžeš sladkô hrozno jesti;
tak i pri mladej osobe
spravíš dobrú vôľu sobe.

Číslo tejto piesne je v zozname prispievateľov 1. vyd. pri mene L. Vansu, ale v jeho príspevku sa táto pieseň nenachádza.

Melódia: [Sl. sp. II 50].